

ΣΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ Η 2η ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

Στις 15 Απριλίου εκδικάστηκε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Λάρισας η δεύτερη αγωγή του κ. Ιγνατίου εναντίον δέκα οκτώ (18) αγωνιζομένων Χριστιανών (κατά πλειοψηφία πολυτέκνων). Η πρώτη του αγωγή, όπως θα θυμούνται οι αναγνώστες μας, συντάθηκε πέρυσι στις 19 Σεπτεμβρίου, σε βάρος άλλων 15 αδελφών μας και εκκρεμεί η υποβληθείσα έφεση που προσδιορίστηκε να συντηθεί στο τέλος του τρέχοντος έτους. Με τις αγωγές του αυτές (πρωτοφανές φαινόμενο για επίσκοπο!!!) ζητάει από τον καθένα εναγόμενο το ποσό των 20.000 ευρώ!!, ήτοι συνολικά 740.000 ΕΥΡΩ!!! (μαζί με μια άλλη αγωγή, κατά ενός ακόμη αδελφού από τον οποίο ζητάει άλλες 80.000 ευρώ). Κατάντημα πραγματικό!!! (Η σχετική ανακοίνωση θα δημοσιευθεί στο επόμενο φύλλο)

Οι κατηγορίες του, όπως και στην πρώτη αγωγή, οι ίδιες: εντελώς ψευδείς, ανυπόστατες, κατασκευασμένες και αδριστες, χωρίς να αναφέρονται σε συγκεκριμένα πρόσωπα και συγκεκριμένο τόπο και χρόνο. Καμαρώστε μερικές από αυτές: «τον βλασφημούν με χυδαίες εκφράσεις, τον απειλούν, πετούν πέτρες, οπάνε τζάμια του αυτοκινήτου του, κινδυνεύει η ζωή του» και άλλα φαιδρά. Είναι, πράγματι, να γελάει κανείς, όταν γνωρίζει το ποιόν των εναγομένων και την πραγματικότητα.

Ακόμη και τα συνθήματά μας, που είναι πνευματικού περιεχομένου, τα χαρακτηρίζει «υθριστικά», καίτοι εμείς κατ' επανάληψιν, με απολογητικά μας υπομνήματα εξηγούμενες περί του περιεχομένου τους με εκκλησιολογικά και νομικά επιχειρήματα, όπως είναι πνευματικού περιεχομένου και χωρίς δόλο. Τις απόψεις μας εξάλλου στηρίζουν και εκατό εξήντα έξι (166) ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις πιστών, ενώπιον Συμβολαιογράφου, που ελήφθησαν σε ένα πρωινό.

Εμείς σεβόμενοι τις αποφάσεις των ασφαλιστικών μέτρων, αν και άδικες, από τότε που ελήφθησαν, πραγματοποιούμεις τις συγκεντρώσεις μας σιωπηρά κρατώντας ορισμένα πανώ με συνθήματα που δε θίγουν το πρόσωπο του κ. Ιγνατίου. Όμως, το δικαίωμα της συνάθροισης και της ελεύθερης έκφρασης, κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα της Ελλάδος, και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να το καταργήσει. Εκτός αν στη Λάρισα, ειδικώς για τον κ. Ιγνάτιο, καταργήθηκε η Δημοκρατία...

Στο παραπάνω πνεύμα κινήθηκαν οι συνήγοροι των εναγομένων αγωνιζομένων Χριστιανών τόσο με τις απόλυτα τεκμηριωμένες προτάσεις τους, όσο και κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας, υπερασπιζόμενοι την ΑΛΗΘΕΙΑ. Παρομοίως και ο μάρτυρας υπεράσπισε την αγωγή απαράδεκτην και μεθοδευμένη, τις κατηγορίες συκοφαντικές και ανυπόστατες και τόνισε το δικαίωμα παντός Χριστιανού να διαμαρτύρεται, όταν παραβιάζονται οι Ιεροί Κανόνες και οι Νόμοι του Κράτους.

Η πλευρά του αντιδίκου, διά του συνηγόρου του, κατά πάγια τακτική, αμφισβήτησε τις παραπάνω ξεκάθαρες αλλήλεις, όπως και στην πρώτη αγωγή κατά των δεκαπέντε, και με διάφορες σοφιστικές, αδριστα και αυθαίρετα επιχειρήματα και ψευδείς κατηγορίες, προσπάθησε να στηρίξει την πρωτότυπη αυτή αγωγή, την οποία από οποιαδήποτε πλευρά κι αν την εξετάσει κανείς, σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατό να την κάνει δεκτή από νομικής πλευράς. Άλλα και από ηθικής και ανθρώπινης οπικής γνωνίας, διερωτήθηκε άραγε η αντίδικη πλευρά αν έχει το δικαίωμα να θίγει την προσωπικότητα, την υμήν και την υπόληπτη τίμων ανθρώπων, καταξιωμένων στην κοινωνία, με τέτοιου είδους ψευδείς κατηγορίες; Γι' αυτούς τους ανθρώπους δεν ισχύουν όσα ισχύουν και για τον κ. Ιγνάτιο;

Τέλος, αλγενήν εντύπωση προκάλεσε η κατάθεση του μάρτυρα κατηγορίας Αρχιμανδρίτη, για τα χονδρειδέστατα ψεύδη που ισχυρίστηκε για να στηρίξει την κατηγορία. Βέβαια, αντιμετωπίστηκε επιτυχέστατα από τους συνηγόρους των εναγομένων με αποτέλεσμα στις περιοστήρες ερωτήσεις να αναγκάζεται να απαντάει: «δεν θυμάμαι, δεν είδα, δε γνωρίζω» κ.λπ....Κατάντημα!!! Είναι να λυπάται κανείς τέτοιους ανθρώπους που, εκτός των άλλων, τους διαφένει η λεπτομέρεια ότι φέρουν το τύπο ράσο! Να σκεφθεί κανείς ότι η αγωγή του κ. Ιγνατίου αναφέρεται σε όλο το χρονικό διάστημα που βρίσκεται στη Λάρισα, δηλαδή δεκατέσσερα χρόνια (περίοδος 1994 – 2008), ενώ ο κ. μάρτυρας βρίσκεται στην πόλη μόλις τα τέσσερα τελευταία χρόνια. Τα προηγούμενα δέκα (10) χρόνια ήταν μοναχός σε μοναστήρι, το οποίο «εγκατέλιπεν αγαπώνας των νυν αιώνων» (2 Τμ. δ' 10). Συνεπώς, πού τα είδε αυτά που κατέθεσε σε βάρος αθώων ανθρώπων; Και πότε; Ιδιαίτερη περίπτωση με το συνάδελφό του της προηγούμενης δίκης. **Καραμπινάτη** ψευδομάρτυρια και ψευδορκία!!!

Τελειώνοντας θα ήταν παράλειψή μας, αν δεν επισημάναμε την άφογη διεξαγωγή της δίκης εκ μέρους των κ.κ. δικαστών, στους οποίους ανήκουν τα θερμά συγχαρητήρια.

Η απόφαση σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν βγαίνει όπως στις ποινικές δίκες αυθημερόν, αλλά αργεί (πιθανόν και δυο και τρεις μήνες).

ΕΚΟΙΜΗΘΗ ΕΝ ΚΥΡΙΩ Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ Π. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ενας λάμπρος κληρικός της Μπρο-
πόλεως μας, **πραγματικός ιερομό-**

ναχος, που διετέλεσε επί σαράντα χρόνια ιεροκήρυκας, έφυγε στις 17 Απριλίου για τη Βασιλεία των Ουρανών, όπου «ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός». **Ο πατέρας Σεραφείμ Δημόπουλος**, αυτός ο ταπεινός λευίτης, που γνώριζε επιμελώς να κρύβει την ακτινοβολία του δια της Χριστώ σαλόπητος, μάς άφησε πρώτα και απρόσπτα.

Η απώλειά του είναι πραγματικά μεγάλη και το κενό που αφήνει δυσαναπλήρωτο. Εκατοντάδες Λαρισαίοι και μη που προσέφευγαν στο πετραχήλι του, εκεί στο Ηουχαστήριο του, το απόλ και απέριττο, και έβρισκαν την ανάπαυση της ψυχής τους νιώθουν την πνευματική ορφάνια. Τα νήπια του παιδικού σταθμού, **τον οποίο συντηρούσε με το μισθό του**, δε θα ξαναδούν τον αγαπημένο τους «παππού» που μέχρι παραμύθια είχε γράψει γι' αυτά. Οι έγχρωμοι αδελφοί της Μαδαγασκάρης δεν θα ξαναλάβουν τη συνδρομή του. Οι φυλακισμένοι δεν θα ξανακούσουν τον παρογορητικό του λόγο και δε θα δεχθούν τα πλούσια δέματά του.

Ωστόσο, «δίκαιοι εἰς τὸν αἰώνα ζῶσι». Τα πολλά βιβλία του με το βαθύ πνευματικό περιεχόμενο θα ενισχύουν τους πιστούς στον αγώνα της ζωής. Οι συμβουλές του και το άγιο παράδειγμα της πλήρους αυταπάρνησης και ακτημοσύνης θα αποτελούν φάρο για όλους. Τα πνευματικά του παιδιά που ήδη δραστηριοποιούνται ενεργά στην Ιεραποστολή υποσχέθηκαν να συνεχίσουν το πολυσχιδές έργο του. Κι αυτός, ο πατέρας με το αθώο βλέμμα και το παιδικό χαμόγελο θα ευλογεί την πόλη του Αγίου Αχιλλίου από τους Ουρανούς όχι πια με το φθαρμένο πουκάμισο αλλά με απαστράπτουσα στολή. Ας έχουμε την ευχή του.

● “Ξύλινη” η εκκλησιαστική δικαιοσύνη

Η ξενόφερη επιδημία της δεσποκρατίας, η οποία προκάλεσε μύρια δεινά... Η χαλαρότητα εξάλου που γεννά η άγνοια και η εκκοσμίκευση στην εκκλησιαστική δικαιοσύνη αποτελεί την αιτία διείσδυσης ακατάλληλων ολοσχερώς προσώπων στο χώρο και των τριών βαθμών της ιερωσύνης. Η τραγική κατάσταση του ιερού θυσιαστήριο πόρνοι, μοιχώ, κλέπτες και ομφυλόφυλοι. Στοιχείο που κατά κοινή ομολογία, δυστυχώς σήμερα επιβεβαιώνει τις προφητείες του Αγίου Ανδρέου του Κρητός και του Ιωαποστόλου Αγίου Κοσμά του Αιτωλού περί του ιερατείου μας... Εάν λοιπόν παραμείνει αυτή η νοσηρή κατάσταση «Προστασίας» των ανωμάλων και της ασυδοσίας από το ισχύον σύστημα εκκλησιαστικής δικαιοσύνης να είστε βέβαιοι πως η οργή του Θεού θα εκδηλωθεί ως φωτιά που θα κατακάψει τους αδικούντες και περιφρονούντες τον Ιησού Χριστό... όσο χαμηλά ή ψηλά στα κλιμάκια της εκκλησιαστικής διοίκησης και αν βρίσκονται.

Διον. Μακρίς
"ΣΤΥΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ"

● “Ξεφωνημένη σεβασμιότης”

«Χτες, Κυριακή, ήρθε ο δεσπότης στην εκκλησία μας, είπε με βαρύ ύφος. Κορδωμένος σα μεγιστάνας. Και στολισμένος σαν τις πριγκιπέσσες του μεσαίωνα. Με άμφια, γεμάτα κεντίδια. Και με δεσποτικά αξεσουάρ, αμύθητης αξίας.

Ανέβηκε στον θρόνο. Τρέξαμε όλοι, ταλαιπωρού και παπάδες και ψαλτάδες και νεωκόροι, να τού βάλουμε μετάνοια. Για ποια μας αμαρτία, δεν ξέρω. Προσκυνήσαμε την «Ξεφωνημένη» μεγαλωσύνη του. Και φιλήσαμε το «βραμικό» χέρι του. Από κάτω, οι άνθρωποι κοίταζαν. Εγώ, πονηρός και περίεργος, έριξα πλάγιες ματιές, για να πιάσω την αντίδραση. Φωτογράφησα κάποια γελάκια. Και κάποια πρόσωπα, που έδειχναν σκυθρωπότητα ή απδία. Είδα, ακόμη, μερικούς ενορίτες μας, ανθρώπους, που αγαπούν την Εκκλησία, να γυρίζουν, ο ένας μετά τον άλλον τις πλάτες και να φεύγουν. Ήταν φανε